

KATHĀS. 13, 195.

अनन्वय (3. अ + अन्वय) m. Bez. einer Redefigur, in welcher ein Gegenstand mit sich selbst verglichen wird: इन्द्रिन्द्रिरिव श्रीमान् so v. a. dem Monde kommt nichts Anderes an Schönheit gleich, die Schönheit des Mondes ist einzig in ihrer Art KŪVALĀ. 10, a (12, a). PRATĀPAR. 78, a, 2.

अनपग (3. अ + अपग) adj. f. आ sich nicht fortbewegend, sich von Etwas oder Jmd nicht trennend TS. 2, 1, 1, 2. क्राप्यो स्वपुत्रसदृशो सर्वतोऽनपगो (नयपगो ed. Calc.) सदा। द्रव्यमेवं च लोकेऽस्मिन् MBh. 12, 12644.

अनपच्युत Z. 2 lies अनप^०; Z. 3 lies विश्वस्यार्थिनः.

अनपस्फुर lies nicht ausschlagend.

अनपाप lies ohne Hindernisse —, glücklich von Statten gehend.

अनपापिन् sich nicht fortbewegend, am Platz verharrend, sich von Jmd nicht trennend, beharrlich, beständig TBr. 2, 5, 1, 2. KUMĀRAS. 4, 31. RAH. 8, 17, 17, 46. RĀĪA-TAR. 3, 42. BHĀG. P. 4, 13, 3. 6. Davon nom. abstr. अनपापित्व n. Kap. 1, 8. Vgl. auch u. अपापिन्.

अनपेत्त 3) so v. a. unabhängig KAN. 1, 1, 16. Davon nom. abstr. ^०व n. GĀIM. 1, 5, 21. — Vgl. u. अपेत्ता.

अनप्त lies: अनैतमप्यु — आ सृज.

अनभिज्ञित (3. अ + अभि^०) adj. (noch) nicht gewonnen TS. 5, 4, 6, 4. TBr. 1, 7, 3, 8.

अनभिनीत (3. अ + अभि^०) adj. nicht von Gesten begleitet Suçr. 1, 13, 6.

अनभिज्ञात und ^०ज्ञान (3. अ + अभि^०) adj. unverwelkt; ^०ज्ञान m. N. pr. eines Mannes गाण शिवादि zu P. 4, 1, 112. ^०ज्ञात nach der Lesart von UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 3, 86. Vgl. आनभिज्ञात, आनभिज्ञान.

अनभ्याहृत Z. 1 lies 11, 3, 23 st. 11, 7, 23.

अनमीव Z. 2 v. u. schalte RV. vor 10, 98, 3 ein.

1. अनय (3. अ + नय) m. unkluges Benehmen, ein dummer Streich PAÑĀT. 1, 183 (Spr. 1260). अनये स्थितः (= अनैतिमान् Schol., MBh. 3, 1120. न स वेद नयानयौ Spr. 4738. R. 2, 37, 28. 5, 24, 28 (अनयेनाभिसंपन्नमर्थकीनमनुव्रते ed. Bomb. 5, 22, 31). PAÑĀT. 239, 16.

2. अनय (3. अ + अय) m. Missgeschick, Unglück, Elend M. 10, 95, 102. MBh. 3, 6008. इवाकृषो कुले — संप्रातः सुमहानयम्। अनयोऽनयसंपन्ने (so ist zu lesen) यत्र ते विकृता मतिः R. 2, 12, 18. अयानयम् HALĀ. 1, 126.

अनरुकेश्चरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 10.

अनरण्य n. Nicht-Oede AIT. Br. 3, 31.

अनरुम् Z. 2 lies: ते दृष्टैतदनरुक्करोति यदह्यावानन्ति.

अनर्क MĀRK. P. 16, 12. fg. fehlerhaft für अलर्क.

अनर्थ vgl. u. अर्थ.

अनर्थ्य KUMĀRAS. 1, 59. VṚDDHA-KĀN. 16, 10. Spr. 3918 (Conj.).

अनर्थ्याघव = अनर्थ^० Verz. d. Oxf. H. 137, b. No. 267. SĀU. D. 128, 11.

1. अनर्थ 2) Spr. 3434. fg. अर्थैरनर्थप्रतिघातिभिः DAÇAK. in BENF. Chr. 181, 1. अनुबद्धार्थानर्थसंशयान् 2. ^०पञ्जर Spr. 1446 (Conj.). ^०पाण्डित sich auf Unheil verstehend d. i. Unheil zu stiften verstehend (oder zu 2. अनर्थ 3.) 2332.

2. अनर्थ 4) bedeutungslos AV. PRĀT. 4, 3.

अनर्थका 1) Spr. 3432. fg. — 2) Verz. d. Oxf. H. 207, a, 14. — 3) unglücklich Spr. 4391.

अनर्थज्ञ (3. अ + अर्थज्ञ, adj. den Sinn nicht kennend UṆSHĀM Ind. St. 4, 270.

अनर्थत्व zu streichen; vgl. Spr. 87.

अनर्थिन् (3. अ + अर्थिन्) adj. nicht begehrend, — verlangend; davon nom. abstr. अनर्थित्व Spr. 87.

अनर्क adj. nicht befähigt, nicht im Stande seiend; davon nom. abstr.

^०ता VEDĀNTAS. (Allah.) No. 110. अनर्कता BENF. Chr. 213, 12.

अनर्क UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 1, 108. अनर्का f. N. pr. eines mythischen Wesens MBh. 1, 2632. fg. R. ed. Bomb. 3, 14, 31. ललना GORR.

अनलानन्द fehlerhaft für अमलानन्द, vgl. HALL 87.

अनलाप (von अनल) wie Feuer sich benehmen, thun als wenn man Feuer wäre: त्वो संतापयता येन (मया) व्यमोहदन्लापितम् (impers.) KATHĀS. 36, 109.

अनलि vgl. कुनलिन.

अनवगत (3. अ + अव^०) adj. nicht erlangt TS. 2, 3, 1, 1.

अनवगाढ (3. अ + अव^०) adj. nicht tief gehend Suçr. 1, 37, 3. 43, 12.

अनवग्रह (3. अ + अव^०) 1) kein Avagraha (Bed. 1.) VS. PRĀT. 3. 104. 4, 136. 3, 24. — 2) Titel einer Schrift (?) Verz. d. Oxf. H. 377, a, 2 v. u.

अनवग्लापत् Z. 2 lies 4, 4, 7 st. 4, 7, 7.

अनवच्छक्ति (3. अ + अ^०) f. Ununterbrochenheit TBr. 1, 3, 3, 2.

अनवच्छिन्न (3. अ + अव^०) adj. ununterschieden JOGAS. 2, 31.

अनवच्छेद (3. अ + अव^०) m. das Nichtbestimmtsein: कालेनानवच्छेदात् weil ihm keine Zeitbestimmtheit zukommt JOGAS. 1, 26; vgl. u. द्विद mit अव.

अनवतप्तपरिपृच्छा (अ^० + प^०) f. Titel eines buddhistischen Sūtra WASSILJEW 327.

अनवद्य 1) ^०कार्य Spr. 1812.

अनवधृत (3. अ + अव^०) adj. nicht feststehend, unbestimmt ĀÇV. ÇR. 12, 4, 20. adv. ÇĀṆKH. Br. 16, 4.

अनवनामितवैजयत (3. अ - अव^० + वै^०) N. einer buddhistischen Welt Lot. de la b. l. 131.

अनवबोध (3. अ + अव^०) m. das Nichterkennen TATTVAS. 7.

अनवबुद्ध (3. अ^० + अव^०) adj. nicht erlangt ÇAT. Br. 5, 2, 2, 3.

अनवलोभन Z. 4 streiche यदि नाधोयात्.

अनवस lies अवसा st. अवस.

अनवसित 1) keinen Halt machend: अनवसितवर्गत्रलेपु ungehemmtes Vorwärtsgehen VARĀU. BRH. S. 104, 33.

अनवस्य m. Bez. eines der 7 Ullāsa bei den Kaulika Verz. d. Oxf. H. 91, b, 41. 92, a, 1.

अनवस्या 3) lies दशाभाव und streiche das Eingeklammerte.

अनवस्थित 1) unstät Suçr. 1, 362, 5.

अनवस्थितत्व Unstätigkeit JOGAS. 1, 30.

अनवस्थित्यत् kein Stillstand, keine Ruhe BUĠG. P. 5, 14, 21.

अनवानम् vgl. u. अगावानम्.

अनशन 2) BUĠG. P. 2, 6, 20. DAÇAK. in BENF. Chr. 181, 9. pl. RĀĪA-TAR. 5, 428.

अनम् Z. 2 lies हूरदन्सा.

अनस्य Z. 3 lies 71 st. 72. m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 64, a, 13.

अनसूया das Nichtmurren, Nichtungehaltensein. insbes. über das Glück Anderer: अनसूयाया मात्सर्वं जितम् PRAB. 88 s. Spr. 3071. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 12.